

Υπεραστικοί - Άμπωτη

Νέο τραγούδι από τους **Υπεραστικούς**, με τίτλο **“Άμπωτη”**. Σε εποχές όπου ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, ζωής και κατανάλωσης απειλεί την ύπαρξη της ανθρωπότητας και του πλανήτη μέσω των πολέμων, των εθνικισμών, των θρησκευτικών φανατισμών και της ραγδαίας καταστροφής της φύσης, τέτοια τραγούδια δείχνουν τον δρόμο της ταξικής και κοινωνικής απελευθέρωσης:

“...Επειδή οι σημερινοί νικημένοι είναι οι αυριανοί νικητές...” (Μπ. Μπρεχτ)

“Άμπωτη”

Στίχοι-Μουσική-Ενορχήστρωση: Υπεραστικοί
Ηχοληψία - Μίξη: Γιωργής Νταβαρίνος
Συμμετέχει ο Γιώργος Κοντολέφας (ακουστική κιθάρα - ενορχήστρωση)

Εικονογράφηση: Ειρήνη Λύκουρα
Επεξεργασία εικόνας: Δημήτρης Δούτσης
Video editing: Σωτήρης Γκέκας

* * * * *

“Άμπωτη”

Δεν μίλησες κι άλλοι μιλούν τώρα για το καλό σου,
σφηνώνουν τις ιδέες τους στον αναστεναγμό σου.
Δεν πάλεψες και σου φορούν στο σώμα και στη μνήμη
σάβανο τις σημαίες τους ανθρωποφάγα σμήνη.

Τώρα μιλούν οι δήμιοι, οι άρπαγες ουρλιάζουν,
οι θύτες ξεσπαθώνουνε, τις μέρες μας σκεπάζουν
βιομήχανοι, εφοπλιστές, επιχειρηματίες,
του μόχθου μας σφετεριστές που μας μετρούν για λείες,
μεγαλομέτοχοι ΠΑΕ, μαφιόζοι, ολιγάρχες,
λαθρέμποροι, προαγωγοί, «άσπιλοι» καναλάρχες.
Και εκατομμύρια να υμνούν με σπόνσορες φανέλες,
με το 'να πόδι στη ζωή και τ' άλλο στις φαβέλες.

Ακούς αστούς πολιτικούς, αστούς κονδυλοφόρους,
του κεφαλαίου δουλικά, του κέρδους του αχθοφόρους,
την «κυβερνώσα αριστερά» του ΣΕΒ τους σαλτιμπάγκους,
μωρές παρθένες του αστισμού, χωμένες στα προικιά τους.
Τώρα μιλούν τ' αρπαχτικά του ΝΑΤΟ που θεριεύουν,
κρέας για τα κανόνια τους τούς γιους μας σαν γυρεύουν.
του ΔΝΤ η Χάρυβδη και της Ε.Ε. η Σκύλλα
τη μέγγενη σαν σφίγγουνε και θρέφουν τη σαπίλα.

«φιλόανθρωποι» επενδυτές, θρεμμένοι τραπεζίτες,
της ΓΣΕΕ οι μπιζνεσμεν, γκεσέμια κι ιδιοκτήτες,
πρέσβειρες «καλής θέλησης» με αιμάτινα γαλόνια,
«ουμανιστές» των ΜΚΟ όρνεα στα σαλόνια,
Αμβρόσιοι, μπάτσοι, πραίτορες, σιχάματα φασίστες,
οσφυοκάμπτες ρήτορες, του φαλιμέντου μύστες,

μέντορες της «ανάπτυξης», μάνατζερς, εργολάβοι,
αναλυτές, προφέσορες, γλοιώδεις παπαγάλοι.

Κόκκινο κύμα σαν θα 'ρθει, λυγμό δεν θα μετρήσει,
στη ματωμένη κόψη του τον ήλιο θ' ακουμπήσει.
Θα καίγονται τα σάβανα, τα σμήνη σαν κυκλώσει,
τον σκουριασμένο κόσμο τους για πάντα θα σαρώσει.

υπεραστικοί